

- 3) Kolmas kanneperuste, joka perustuu siihen, että toissijaisesti edellisiin nähden ja yksinomaan oikaisun kohteena olevien urakka- ja palveluhankintasopimusten tapauksessa direktiivin 93/38/20 artiklan 2 kohdan f alakohtaa on rikottu, koska on täytetty kaikki vaatimukset, joiden mukaan Espanjan viranomaiset voivat tehdä hankinnat neuvottelumenettelyllä julkaisematta niissä viidessä hankkeen vaiheessa toteutettuja lisätöitä, joihin rahoitusoikaisu vaikuttaa.

Valitus, jonka Luigi Marcuccio on tehnyt 4.5.2011 virkamiestuomioistuimen asiassa F-81/09, Marcuccio v. komissio, 15.2.2011 antamasta tuomiosta

(Asia T-238/11 P)

(2011/C 186/57)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Valittaja: Luigi Marcuccio (Tricase, Italia) (edustaja: avvocato G. Cipressa)

Muu osapuoli: Euroopan komissio

Vaatimukset

Valittaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- Kumoamaan valituksenalaisen tuomion, jossa virkamiestuomioistuimien on (a) hylännyt hänen nostamansa kanteen; (b) määräämään, että hänen on vastattava kolmesta neljäosasta ensimmäisessä asteesta aiheutuneista oikeudenkäyntikulusta; ja lisäksi

Ensisijaisesti:

(B.1.1) hyväksymään kaikki hänen ensimmäisessä oikeusasteessa esittämänsä vaatimukset, lukuun ottamatta oikeudenkäyntikulujen korvaamista koskevia vaatimuksia

(B.2.2) velvoittamaan vastaajan korvaamaan valittajalle virkamiestuomioistuimen hänen vastattavakseen määräämät kolme neljäosaa oikeudenkäyntikulusta;

tai toissijaisesti:

(B.2) palauttaa asian virkamiestuomioistuimeen, jotta se käsittelee asian uudessa kokoonpanossa ja jotta se ratkaisisi uudelleen aineellisesti kaikki edellisissä kohdissa (B.1.1) ja (B.2.2) esitetyt vaatimukset.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Tämä valitus koskee virkamiestuomioistuimen 15.2.2011 asiassa F-81/09 antamaa tuomiota. Tuolla tuomiolla hylättiin kanne, jossa vaadittiin yhtäältä kumoamaan Euroopan yhteisöjen komission tekemä päätös, jolla se oli osittain hylännyt valittajan vaatimuksen saada kyseisen toimielimen hänelle maksamaan työkyvyttömyyskorvaukseen liittyvät viivästyskorot, ja toisaalta komission velvoittamista maksamaan hänelle summa, joka vastaa viivästyskorokojen määrän, kun ne lasketaan niiden perusteiden mukaan, joita valittajan mielestä olisi pitänyt soveltaa, ja todellisuudessa maksetun määrän välistä erotusta.

- 1) Ensimmäisen valitusperusteen mukaan valituksenalaisen tuomion 32 kohdassa mainittua päätöstä ei ole millään tavoin perusteltu, ja unionin toimielimillä olevaa perusteluvollisuutta ei ole noudatettu (valituksenalaisen tuomion 41–47 kohta).
- 2) Toinen peruste liittyy valituksenalaisen tuomion 53 kohdassa mainitun, 8.5.2003 päivätyn tiedonannon väärään, virheelliseen ja kohtuuttomaan tulkintaan ja soveltamiseen.
- 3) Kolmas peruste liittyy siihen, että oikeussäännön analogisen soveltamisen käsitettä, siihen liittyviä oikeussääntöjä ja oikeuskäytäntöä on tulkittu ja sovellettu väärin, virheellisesti ja kohtuuttomasti (valituksenalaisen tuomion 57 ja 58 kohta).
- 4) Neljäs peruste liittyy siihen, että valituksenalaisella tuomiolla loukataan vääjäämättä oikeudellista periaatetta *patere legem quam ipse feristi* ja että tämän periaatteen loukkaamista koskevan väitteen hylkäämistä ei ole mitenkään perusteltu (erityisesti valituksenalaisen tuomion 59 kohta).
- 5) Viidennen perusteen mukaan ”rahamääräistä korvausta koskeva vaatimus” on sääntöjenvastaisesti hylätty (valituksenalaisen tuomion 69 ja 70 kohta), eikä virkamiestuomioistuimien ole ratkaissut kantajan esittämää vaatimusta, joka koski korokojen maksamista.
- 6) Kuudennen perusteen mukaan vahingonkorvausvaade on sääntöjenvastaisesti hylätty (valituksenalaisen tuomion 73 ja 76 kohta).
- 7) Seitsemännen perusteen mukaan valittajan velvoittaminen vastaamaan kolmesta neljäosasta oikeudenkäyntikulusta on sääntöjenvastaista.